การคงอยู่ทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ชุดมลายูในมาเลเซีย: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม

Cultural Persistence and Identity in Malaysian Malay Fashion: An Analytical Study in a Multicultural Context

ซาฮีฎีน นิติภาค*
Sahidin Nitiphak
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University
*disisiku@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคมเกี่ยวกับชุดมลายูในมาเลเซีย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา จากเอกสาร บทความวิชาการ รายงานการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ชุดมลายูในมาเลเซียมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การล่าอาณานิคมของอังกฤษ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และกระแสโลกาภิวัตน์ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยนี้ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์วัฒนธรรมความเป็นมลายู โดยเฉพาะในด้านการปกปิดส่วนที่สงวนไว้ของร่างกายตามหลักศาสนาอิสลาม ในทำนองเดียวกันภาคสื่อมวลชนและอุตสาหกรรมบันเทิงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแต่งตัวของคนมลายูในปัจจุบัน กล่าวได้ว่าชุดมลายูในมาเลเซียสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางวัฒนธรรมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยมีการผสมผสานระหว่างความเป็นสมัยใหม่กับการรักษาอัตลักษณ์ดั้งเดิม จากการวิจัยนี้สามารถให้ข้อเสนอแนะในประเด็นการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสืบสานวัฒนธรรมการแต่งกายชุดมลายูอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมและสร้างเครือข่ายภาคอุตสาหกรรมด้านชุดแต่งกายมลายูระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมการแต่งชุดมลายู และแนวโน้มแฟชั่นมลายูเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ : วัฒนธรรมมลายู ชุดมลายู อิทธิพล การเปลี่ยนแปลงทางสังคม พหุวัฒนธรรม

Received : September 9, 2024 **Revised :** November 6, 2024 **Accepted :** November 14, 2024

Abstract

This research aimed to study the social environment surrounding Malay traditional dress in Malaysia. A qualitative research methodology was employed utilizing content analysis of documents, academic articles, and research reports. The results show that Malay traditional dress in Malaysia has changed and evolved over time because of social and cultural factors, such as British colonization, changes in the economy and society, and globalization. However, these factors have not diminished the unique cultural identity of Malay dress, particularly in terms of adhering to the Islamic principles of modesty. Concurrently, media and the entertainment industry have significantly influenced contemporary Malay dress styles. The study concluded that Malay traditional dress in Malaysia reflects the relationship between cultural values and social change, blending modernity with the preservation of traditional identity. Based on these findings, the research has several recommendations to promote and support activities that will continuously preserve Malay traditional dress culture, foster and develop networks between the government and private sectors in the Malay clothing industry, and develop educational curricula to enhance understanding of Malay dress culture and fashion trends to meet the needs of contemporary society.

Keywords : Malay culture, Malay cloth, influence, social change, multicultural

บทนำ

เสื้อผ้าอาภรณ์มีอิทธิพลอย่างมากและสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ของความเป็นคนได้ในทันท่วงที ส่วนมากจะได้รับอิทธิพลจากสื่อทางภาพยนตร์ ศิลปะ การท่องเที่ยว และกระแสอินเทอร์เน็ตที่ทำให้วัฒนธรรมเกิดความเชื่อมโยงสัมพันธ์ไปยังชุมชน (La Caze, 2011) ค่านิยมทางวัฒนธรรมถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการชี้นำสิ่งที่เรียกว่าปรากฏการณ์การวิเคราะห์ออกมาเป็นสัญลักษณ์ Ponglawhapun (2020) ได้กล่าวว่า ความสัมพันธ์กับกระบวนการคาดการณ์แนวโน้มแฟชั่น ได้แก่ แฟชั่น (Fashion) ในแง่ความหมายเชิงสินค้าและรูปแบบการแต่งกาย วัฏจักรแฟชั่น (Fashion Cycle) ที่การคาดการณ์แนวโน้มแฟชั่นมีความเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ประกอบด้วย แฟชั่นในฐานะสินค้าและรูปแบบการแต่งกาย วงจรการเกิดและดับของกระแสแฟชั่น และการจำแนกประเภทของแนวโน้มแฟชั่นตามระยะเวลาที่ปรากฏ การเปลี่ยนแปลงในวิธีการแต่งกายส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยทุกครั้งที่มีการปรับเปลี่ยนแฟชั่นจะมีเหตุผลและการตีความหมายแฝงอยู่เบื้องหลังเราสามารถทำความเข้าใจวัฒนธรรมได้ผ่านเหตุการณ์ การกระทำ และการแต่งกายของผู้คนในสังคม ดังนั้น เสื้อผ้าจึงเป็นหนึ่งในสิ่งที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชนชาติได้อย่างชัดเจน

แฟชั่นกำลังเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคที่มีความตระหนักเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเองและความพึงพอใจในรูปลักษณ์ ปัจจัยดังกล่าวนี้เป็นตัวบ่งชี้พฤติกรรมผู้บริโภคของชาวมาเลเซียว่ามีความต้องการอย่างมาก กล่าวคือเพื่อคุณภาพชีวิตในแต่ละวันที่ดีขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในโลกแฟชั่น ดังนั้น การศึกษาทำความเข้าใจลักษณะชุดการแต่งกายตามกาลเวลาในอดีตจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการสะท้อนและพัฒนาเอกลักษณ์ตามบริบทสังคมที่แตกต่างกัน Wolfendale & Kennett (2011) ยังให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าแฟชั่นเป็นส่วนหนึ่งของจุดสนใจที่ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ แต่ยังเป็นหนึ่งในวิธีการแนะนำตัวในสังคมที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสังคม ความสามัคคี ความเสมอภาค และความยุติธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่งการแต่งกายสะท้อนถึงอัตลักษณ์ที่แท้จริงของสังคมหรืออารยธรรม เนื่องจากในอดีตชุดการแต่งกายมีบทบาทสำคัญในการกำหนดสังคมและกลายเป็นผู้ตามในสังคมอย่างต่อเนื่อง แฟชั่นในนี้จึงให้ความหมายคือ สิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามกระแสนิยมของคนในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนให้ความสนใจในช่วงเวลาหนึ่ง โดยสิ่งนี้สามารถแสดงออกได้ทั้งในรูปแบบของการแต่งกายที่เรียกว่าสไตล์และสินค้า รวมทั้งเป็นเครื่องสะท้อนตัวตนของบุคคลอีกด้วย (Ponglawhapun, 2020)

โลกมลายูในมาเลเซียเป็นโครงสร้างของความสัมพันธ์พหุเชื้อชาติในขนบธรรมเนียมทางสังคม วัฒนธรรม และจารีตประเพณีที่มีความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างประเทศต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วงการล่าอาณานิคมของอังกฤษ ทางตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรเอเชียไปจนถึงรัฐซาบาห์และประเทศซาราวักบนเกาะบอร์เนียว (Wiryomartono, 2013) คำว่ามลายูมาเลเซียที่แท้จริงคือ การใช้ชีวิตในวัฒนธรรม นั่นคือในฐานะที่เป็นมุสลิม พูดภาษามลายู และยึดมั่นในมารยาทอันดีตามประเพณีของมลายู ในทางกลับกันโลกมลายูในพจนานุกรมของชาวยุโรปคำว่ามลายูเป็นชื่อเชื้อชาติที่หมายถึง ชนเผ่าแรกในกลุ่มมลายูที่ระบุโดยชาวยุโรป นักวิจัยด้านแฟชั่นมลายู Hassan et al. (2013) พบว่าในยุคมลายูแต่เดิมแล้วคนมลายูรู้จักการแต่งกาย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม รูปลักษณ์ เป็นของตนเอง และตั้งแต่ในยุคอาณานิคมภายใต้การปกครองของอังกฤษ (ใน ค.ศ. 1824–1957) เป็นต้นมาชุดแต่งกายสำหรับคนในเมืองเริ่มได้รับอิทธิพลจากชุดตะวันตกอย่างชัดเจน

การแต่งกายของคนมลายูมาเลเซียสามารถเห็นได้ชัดเพราะมีลักษณะจำเพาะของวัฒนธรรมมลายู เครื่องแต่งกายที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ โดยส่วนใหญ่แล้วสำหรับสุภาพบุรุษจะเรียกว่า บาจูมลายู (Baju Melayu) ลักษณะของชุดแยกส่วนระหว่างเสื้อกับกางเกง เป็นเสื้อแขนยาว ติดกระดุม 5 เม็ด มีกระเป๋าหน้าเย็บไว้ตรงชายเสื้อและตรงอกข้างขวา กางเกงขายาว และมีผ้าคาดเอวที่เรียกว่า ผ้าซัมเป็ง (Samping) ผ้าชนิดนี้จะมีหลายลวดลายทั้งที่เป็นผ้าสีพื้น และผ้าลายต่าง ๆ และสวมหมวกทรงแข็ง สีดำเรียกว่า ซอเกาะ (Songkok) สำหรับสุภาพสตรีจะใช้เครื่องแต่งกายที่เรียกว่า ชุดกูรง (Baju Kurung) เป็นชุดที่แยกส่วนระหว่างเสื้อกับกระโปรง เสื้อแขนยาว ตัวเสื้อต้องมีขนาดยาวพ้นสะโพก ติดกระดุมที่คอ 1 เม็ด ลายของเสื้อจะเป็นสีพื้นและสีที่มีลวดลายที่เหมาะสมกับผู้หญิง ชุดกูรงต้องหลวม ไม่รัดรูป ไม่บางจนเกินไป และสวมฮิญาบที่มีขนาดใหญ่ พ้นหน้าอก และต้องไม่เห็นเส้นผม เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมมลายูและอยู่ในกรอบของศาสนาอิสลามตามภาพที่ปรากฏดังนี้

ภาพที่ 1 ชุดการแต่งกายวัฒนธรรมมลายู
ที่มา: Carousell (n.d.)

โดยทั่วไปรูปแบบแฟชั่นมลายูเป็นศิลปะแขนงหนึ่งตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของคนมาเลเซีย หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นผลงานที่มีจิตวิญญาณด้านวัฒนธรรมความเป็นมลายูในแบบฉบับของตัวเอง แต่ในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อความเชื่อด้านคุณค่าและวิถีชีวิตของชาวมลายูด้วย ผลกระทบจะมีนัยสำคัญมากเพื่อตอบสนองความต้องการของสุนทรียศาสตร์ ได้แก่ หลักการของความประณีต ความเหมาะสม และความสมดุล (Rahmah & Hamidon, 2008) จากแนวความคิดการทำให้เป็นสมัยใหม่ (Modernization) นั้นส่งผลให้เกิดกระแสการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อความทันสมัย โดยยึดโยงตามแบบอย่างของผู้ที่เจริญแล้ว ซึ่งมักเน้นการพัฒนาด้านวัตถุเป็นหลัก และหวังว่าเมื่อผู้คนมีสิ่งที่ดีพร้อมแล้ว การพัฒนาทางด้านจิตใจก็จะตามมาได้เช่นกัน โดยมองเป็น “แบบเดียวกันหมด”(Hasamoh, 2009)

ในด้านสุนทรียศาสตร์ของความเป็นมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลง สุนทรียศาสตร์เป็นศาสตร์พื้นฐานของค่านิยม บรรทัดฐาน และวิถีชีวิตที่ท้าทายในการปกป้องวัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่ (Venkatesh et al., 2010) สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อกระแสแฟชั่นประสบความสำเร็จอย่างกว้างขวางและใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของสังคม ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการแต่งชายชุดมลายูในมาเลเซียศึกษาผ่านคุณค่าทางวัฒนธรรม รวมถึงวิเคราะห์ ทบทวน เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายชุดมลายู กลไกของการศึกษานี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมา เรียบเรียงบรรยายเพื่อนำเสนอข้อมูลอีกครั้ง (Hsieh & Shannon, 2005) ข้อมูลที่ได้รับมีทั้งเอกสารวิชาการ รายงานประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ศิลปวัฒนธรรมมลายู และการเปลี่ยนแปลงในสังคมของคนมลายูมาเลเซีย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการแต่งชุดมลายูในมาเลเซีย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ด้านวิชาการและการอนุรักษ์วัฒนธรรม ส่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับวิวัฒนาการของวัฒนธรรมการแต่งกายมลายูในมาเลเซียแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการแต่งกาย อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม อีกทั้งการสนับสนุนการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมให้กับคนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นพื้นฐานกระบวนการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมในสังคมภูมิภาคนี้

2. ด้านการประยุกต์ใช้และการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและความต้องการของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการแต่งกาย รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรมจะช่วยในเรื่องการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมการแต่งกาย

ทบทวนวรรณกรรม

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

Fuengfusakul (2003) ได้ให้ความหมายว่า อัตลักษณ์ หมายถึง ลักษณะเด่นที่กลุ่มชนตระหนักแล้วรักษาเอาไว้อีกทั้งยังสามารถสร้างใหม่ได้ สามารถปรับเปลี่ยนได้ เช่น ประเพณีอาหาร อาคารบ้านเรือน ความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ หรือสิ่งที่แสดงความเป็นตัวเองหรือลักษณะที่แสดงถึงความเป็นตัวเอง ซึ่งนัยของคำว่าตัวเองในที่นี้ก็คือกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ Norazit (2001) & Ali (2022) ในส่วนวัฒนธรรมของชาวมาเลเซียจะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ องค์ประกอบแรกคือส่วนที่มีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ มีทั้งขนบธรรมเนียม ประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ องค์ประกอบที่สองคือลักษณะที่ได้ซึมซาบอยู่ในวิถีชีวิตของคนมาเลเซียจนกลายเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่ประกอบด้วยจริยธรรมและศีลธรรม ซึ่งอิงจากการปฏิบัติตามแนวทางศาสนาอิสลาม López C (2001) อัตลักษณ์ที่นี้หมายถึงการเหนี่ยวนำความเชื่อในศาสนาอิสลามเข้าด้วยกัน เช่น จรรยา (Refinement) หลักศีลธรรม (Ethics) ความยำเกรง (Forbearance) และการขอบคุณ (Gratitude)

สังคมพหุวัฒนธรรม

Tomlinson (2013) ได้นิยามไว้ว่าสังคมมนุษย์ทั่วโลกกำลังเผชิญกับกระบวนการโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรมที่ต้องการสร้างให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว โลกาภิวัตน์เป็นแกนหลักในการปฏิบัติและการทำความเข้าใจวัฒนธรรมสมัยใหม่ ผลที่เกิดขึ้นของโลกาภิวัตน์คือการก่อเกิดพหุวัฒนธรรม สามารถแบ่งได้ในสามมิติ ได้แก่ มิติเชิงพื้นที่ มิติเชิงเวลา และมิติทางสังคม ในมิติเชิงพื้นที่ พหุวัฒนธรรมส่งผลกระทบจากการปฏิสัมพันธ์และการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมโลก ในมิติเชิงเวลา พหุวัฒนธรรมสะท้อนการเปลี่ยนผ่านที่มีความซับซ้อนจากวัฒนธรรมดั้งเดิมสู่วัฒนธรรมสมัยใหม่ ส่วนมิติทางสังคม พหุวัฒนธรรมนำมาซึ่งการอยู่ร่วมกันของความหลากหลายโดยเฉพาะในเมืองหลังยุคอุตสาหกรรม แต่ละพื้นที่ถูกแบ่งปันและปรับเปลี่ยนโดยมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

Saihu (1995) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นได้ทั้งโดยการวางแผนและไม่มีการวางแผนมาก่อน ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม วัฒนธรรม การเมือง เทคโนโลยีและเศรษฐกิจ และมีการใช้ยุทธศาสตร์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ โดยอาศัยความเป็นเหตุเป็นผล การให้การศึกษาซ้ำ การใช้อำนาจบังคับหรือแบบผสมผสานกันระหว่างยุทธวิธีต่าง ๆ ซึ่งผลในการเปลี่ยนแปลงมีทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม คือการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมได้เคยประพฤติปฏิบัติต่อกันมาเป็นระยะเวลานานไปสู่แบบแผนใหม่ที่ยังไม่เคยใช้มาก่อน ปัจจุบันนี้วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดโดยที่มนุษย์เองนั้นไม่ได้รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงนั้นเลย ไม่มีใครสนใจว่าใครเป็นผู้สร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้น ใครเป็นผู้ริเริ่มระบบพฤติกรรมและใครเป็นผู้ทำให้แฟชั่นน่าสนใจ ผู้คนให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นจึงปฏิบัติตามกันไปโดยไม่รู้ตัว การเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัต (Dynamics) ซึ่งผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงก็คือผู้ที่หวังให้เกิดการเคลื่อนไหวแล้วมีผลดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่ตนประสบอยู่ แต่ก็ใช่ว่าการเปลี่ยนแปลงจะให้ผลในทิศทางดีขึ้นอย่างเดียว กลับกันอาจเปลี่ยนแปลงแล้วอยู่ที่เดิมหรือเปลี่ยนแปลงแล้วอาจจะเลวลงก็ได้ การเปลี่ยนแปลงแล้วดีขึ้นเรียกว่า การพัฒนา (Development) การปะทะสังสรรค์ระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ เมื่อบุคคลหรือกลุ่มคนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมาติดต่อสัมพันธ์กัน จะเกิดกระบวนการผสมผสานทางวัฒนธรรมหรือที่เรียกว่า “Acculturation” โดยแต่ละฝ่ายจะมีการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ความราบรื่นของการผสมผสานนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญคือ อิทธิพลของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีต่อคนในสังคมนั้น ๆ หากอิทธิพลนี้มีมากเกินไป อาจนำไปสู่การปฏิเสธวัฒนธรรมใหม่ หรือแม้กระทั่งการต่อต้านสิ่งที่ถูกมองว่าเป็นวัฒนธรรมแปลกปลอมในทางตรงกันข้าม หากวัฒนธรรมใหม่มีความคล้ายคลึงหรือสอดคล้องกับวัฒนธรรมดั้งเดิม การผสมผสานจะเกิดขึ้นได้ง่ายกว่า โดยจะเกิดในสภาวะที่ทั้งสองวัฒนธรรมสามารถหาจุดสมดุลร่วมกันได้ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างค่อยเป็นค่อยไปและเป็นธรรมชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมถือเป็นทักษะสำคัญและเป็นการแสดงจุดยืนของการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ด้วยเหตุและผลที่เกิดจากความเป็นพหุด้านวัฒนธรรมและวงวิชาการ ในการทบทวนวรรณกรรมครั้งนี้ต้องการนำเสนอกรอบความเกี่ยวข้องให้เป็นในลักษณะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาและงานวิจัยที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ข้อค้นพบที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยที่ผ่านมาได้สร้างบรรทัดฐานที่ทำให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือขึ้น หลักการอภิปรายดังกล่าวนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือและสร้างคุณค่างานวิจัยให้เกิดขึ้น ข้อมูลหลักที่ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการทบทวนวรรณกรรมนี้ เช่น บทความ วารสาร และรายงานการวิจัย โดยทั่วไปแล้วข้อมูลการวิจัยดังกล่าวจะได้รับการสังเคราะห์เพื่อกำหนดความถูกต้อง

ในงานวิจัยเชิงคุณภาพนี้จะรวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางศีลธรรม ศิลปวัฒนธรรมมลายู และการเปลี่ยนแปลงในสังคมของคนมลายูในประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบ สไตล์ แฟชั่นการแต่งกายชุดมลายูในมาเลเซีย ในกระบวนการวิเคราะห์จะนำเสนอข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา เช่น การรวบรวมข้อมูลนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล และพิจารณา

ข้อมูลทั้งหมด (Creswell, 2009) ทั้งนี้บทความชิ้นนี้เป็นลักษณะการศึกษาสมัยนิยมและวัฒนธรรม ซึ่งต้องผนวกทั้งสองมุมมองจากสาขาต่าง ๆ ในด้านทฤษฎี วิธีการ และวิธีการวิจัย เพื่อให้ผลการศึกษาครั้งนี้มีประสิทธิภาพครอบคลุมทัศนคติและวัฒนธรรม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาอิทธิพลการคงอยู่ทางวัฒนธรรมกับเอกลักษณ์ชุดมลายูในมาเลเซียนี้ชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนของสังคมมาเลเซียในแง่ของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งมีทั้งความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศ การเข้าใจมิติต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยในการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทของมาเลเซียสามารถจำแนกเป็นข้อดังนี้

1. การมีตัวตนของคนในประเทศ

การแสดงถึงความเป็นเจ้าของประเทศนั้น มักถูกนำเสนอในฐานะที่เป็นการยืนยันถึงความเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิมของดินแดนดังกล่าว ในแง่ของประวัติศาสตร์เห็นว่ายังมีกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ เช่น ชาวจีนและชาวอินเดีย ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูมิภาคนี้เป็นเวลานานและมีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์และการพัฒนาของมาเลเซียเช่นกัน การกล่าวถึงความเป็นภูมิบุตรของคนมลายูอาจถูกมองว่าเป็นการสร้างอัตลักษณ์ทางการเมือง แท้ที่จริงแล้วในทางกลับกันแสดงถึงการสร้างความเป็นปึกแผ่นและความชอบธรรมทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ใดชาติพันธุ์หนึ่ง เป็นการสะท้อนข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ครอบคลุมถึงความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศ ในประเด็นนี้ควรให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันและการเคารพในความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ประกอบขึ้นเป็นสังคมมาเลเซียในปัจจุบันมากกว่าอื่นใด

2. อิทธิพลอาณานิคม

การปกครองของจักรวรรดิอังกฤษในประเทศมาเลเซียได้ทิ้งร่องรอยที่สำคัญต่อโครงสร้างทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ การปกครองในยุคอาณานิคมได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการซึ่งยังคงมีอิทธิพลต่อเนื่องแม้จะได้รับเอกราช เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1957 (พ.ศ. 2500) อาทิ เช่น ในด้านสังคม การบริหารจัดการของอังกฤษได้ส่งเสริมการนำเข้าของแรงงานจากประเทศจีนและอินเดียเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมเหมืองแร่และการเกษตร ซึ่งทำให้เกิดความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันระบบการศึกษาและการปกครองแบบตะวันตกถูกนำมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างสังคมและการพัฒนาทางการศึกษา ในด้านการเมือง การปกครองแบบอาณานิคมได้วางรากฐานของระบบการเมืองที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับระบบรัฐสภาตะวันตก การจัดตั้งระบบการปกครองตามแบบตะวันตกได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างการปกครองและการบริหารจัดการภายในประเทศ ในด้านเศรษฐกิจ การปกครองของอังกฤษได้พัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีบุกและการปลูกยางพารา ซึ่งยังคงเป็นส่วนสำคัญของเศรษฐกิจในมาเลเซีย แม้ว่าอิทธิพลโดยตรงของการปกครองแบบอาณานิคมจะสิ้นสุดลง แต่อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกยังคงปรากฏอยู่ในหลายด้านของสังคมมาเลเซียดังเช่น ระหว่างวัฒนธรรมชนมลายู จีน และอินเดีย กับอิทธิพลตะวันตก ได้สร้างลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมมาเลเซียในปัจจุบัน

3. ความเป็นพหุวัฒนธรรม

ความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมในมาเลเซียถือเป็นหนึ่งในลักษณะเด่นที่สำคัญของประเทศ ซึ่งเกิดจากประวัติศาสตร์ของการอพยพและการตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ รวมถึงชนมลายูจีน และอินเดีย ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศ ความหลากหลายนี้ไม่เพียงแต่สร้างความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ แต่ยังเป็นจุดแข็งที่ส่งเสริมให้มาเลเซียมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ สิ่งที่เป็นความท้าทายของความหลากหลายนี้คือการสร้างเอกภาพให้อันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ การแต่งกายชุดมลายูมีอยู่เพื่อการรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ให้เป็นหนึ่งเดียว พร้อมส่งเสริมวัฒนธรรมของตัวเองแต่ละกลุ่มคงอยู่เป็นประเด็นที่มีความซับซ้อนและละเอียดอ่อนเพื่อจัดการกับความท้าทายนี้ การส่งเสริมความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างเป็นสิ่งที่จำเป็น การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมสามารถสร้างความเคารพซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนช่วยให้เกิดการรวมกลุ่มโดยมีนโยบายของรัฐที่เน้นการสร้างความสมดุลระหว่างการรักษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม การพัฒนานโยบายที่ครอบคลุมและยืดหยุ่นสามารถช่วยให้คนในมาเลเซียใช้ประโยชน์จากความหลากหลายนี้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

4. การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

วัฒนธรรมการแต่งกายของคนในมาเลเซียถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของการแสดงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศ การแต่งกายชุดมลายูไม่เพียงแต่สะท้อนถึงประเพณีและค่านิยมที่สืบทอดมาตั้งแต่อดีต แต่ยังแสดงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ มองกลับมาในปัจจุบันวัฒนธรรมการแต่งกายได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามกระแสของยุคสมัย โดยยังคงรักษาแก่นแท้ของวัฒนธรรมมลายูไว้อย่างเหนียวแน่น อิทธิพลของสื่อสมัยใหม่มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแต่งกายเป็นอย่างมาก สื่อกระแสหลักรวมทั้งแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียเปิดช่องทางได้รับวัฒนธรรมใหม่จากทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการปรับตัวของสังคมต่อกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ยังบ่งบอกถึงความสามารถในการปรับตัวของคนในประเทศด้วย การรักษาสมดุลทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้วัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งสามารถดำรงอยู่ได้ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สิ่งที่ควรส่งเสริมคือการสร้างความเข้าใจให้คนรุ่นใหม่เห็นคุณค่าในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมนี้ เช่น การสนับสนุนจากภาครัฐและองค์กรทางวัฒนธรรมในการจัดนิทรรศการ หรืองานแสดงแฟชั่น สามารถเป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ถึงรากเหง้าตัวตนและเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมการแต่งกายต่อสังคมโลก

5. บทบาทของศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามเป็นรากฐานที่มั่นคงต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวมลายูในมาเลเซีย อิทธิพลของศาสนาอิสลามไม่เพียงแต่แสดงออกผ่านพิธีกรรมทางศาสนา แต่ยังสะท้อนให้เห็นในทุกมิติของการใช้ชีวิตประจำวัน อย่างเช่น การสื่อสาร แต่งกาย อาหาร การศึกษา และกฎหมาย การแต่งกายของชาวมลายูโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสวมใส่ฮิญาบสำหรับสตรีสะท้อนค่านิยมทางศาสนาจากหลักยึดมั่นในอิสลาม ความเกี่ยวโยงระหว่างศาสนาและวัฒนธรรมไม่อาจแยกออกกันได้ ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ช่วยให้เรามองเห็นถึงความท้าทายในการรักษาอัตลักษณ์ทางศาสนาและวัฒนธรรมมลายู การศึกษาในด้านนี้ยังสามารถสนับสนุนการพัฒนานโยบายที่ส่งเสริมความเข้าใจต่อศาสนาและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในการสร้างกรอบพื้นที่ให้เกิดความสามัคคีในสังคม

6. คุณค่าทางการสืบทอด

ความเข้าใจในมรดกทางวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการต่อลมหายใจของกลุ่มชนนั้น ๆ โดยเฉพาะในยุคที่อิทธิพลสื่อภายนอกเริ่มเข้ามา การศึกษาคุณค่าทางวัฒนธรรมช่วยให้คนรุ่นใหม่มีความเข้าใจในรากเหง้าของตนเอง เห็นคุณค่าในประเพณีที่สืบทอดกันมา การเข้าถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมไม่เพียงช่วยในการรักษาอัตลักษณ์ของชนชาติ แต่ยังเป็นรากฐานในการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน ฉะนั้นการปลูกฝังวัฒนธรรมของตนเองผ่านการศึกษาจึงเป็นช่องทางการเข้าถึงได้ เช่น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมในประเพณีท้องถิ่น การบูรณาการวัฒนธรรมเข้ากับหลักสูตรการศึกษา หรือกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตรสามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น แนวทางในการประยุกต์ใช้คุณค่าทางวัฒนธรรมสามารถคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การออกแบบชุดการแต่งกาย การที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชน และการใช้เทคโนโลยีเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรม พัฒนาทางวัฒนธรรมจึงกลายเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างสังคมที่มีความยั่งยืนในยุคปัจจุบัน

อภิปรายผล

ประวัติศาสตร์อันยาวนานของคาบสมุทรมลายูเต็มไปด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ชาวมลายูและชนพื้นเมืองดั้งเดิมมักอ้างสิทธิ์ความเป็นเจ้าของถิ่นอาศัยโดยจะเรียกตนเองว่าภูมิบุตรหากลองมองย้อนกลับไปจะพบว่า การตั้งถิ่นฐานของชาวมลายูและชนพื้นเมืองดั้งเดิมนั้นเริ่มขึ้นเมื่อราว 1,500 ปี บริเวณชายฝั่งตอนใต้ของแหลมมลายู ในขณะเดียวกันชาวจีนและชาวอินเดียก็ได้เดินทางเข้ามาและมีบทบาทสำคัญอย่างมากในเรื่องการค้าขายและแรงงาน ก่อให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจที่เป็นเอกลักษณ์ของดินแดนแถบนี้ ความหลากหลายที่เกิดขึ้นไม่เพียงแต่สร้างความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม ทั้งยังก่อให้เกิดความท้าทายในการสร้างความสมดุลระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งยังคงเป็นประเด็นถกเถียงให้เห็นในมิติการยกระดับสังคมและการปกครอง (Promsaka, 2018) ทำให้ประชากรของแต่ละเชื้อชาติขยายจำนวนออกไปมากขึ้น มาเลเซียยังเป็นสถาบันของรัฐบาลกลางอิสลามในปลายทศวรรษ 1970 ซึ่งประกอบด้วยคาบสมุทรมาเลเซียเป็นมาเลเซียตะวันตกและมาเลเซียตะวันออก ได้แก่ รัฐซาบาห์และซาราวัก (Rhouse, 2013) ในคาบสมุทรมาเลเซียมี 11 รัฐที่เรียกว่าปะลิส เคดาห์ ปีนัง เประ สลังงอร์เนเกรี เซมบิลัน มะละกา ยะโฮร์ ปาหัง กลันตัน และตรังกานู มาเลเซียเป็นสหพันธ์พหุวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยเทศกาลต่าง ๆ โดยมีสามกลุ่มชาติพันธุ์หลัก ได้แก่ มลายู จีน และอินเดีย และอัตลักษณ์ต่าง ๆ ที่สะท้อนผ่านภาษา การแต่งกาย ขนบธรรมเนียม และวิถีชีวิต Likhitthammarot & Samathi (2021) อธิบายไว้ว่าคนมลายูในมาเลเซียเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญและยกตนขึ้นเป็นภูมิบุตรีหรือที่รู้จักในนาม “บุตรแห่งดิน” ขนบธรรมเนียมในสังคมมาเลย์เป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับค่านิยมอันสูงส่ง การปฏิบัติหรือบรรทัดฐานและมารยาทในชีวิตประจำวัน มาเลเซียตะวันตกเฉลิมฉลองอิสรภาพเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2500 ก่อนรัฐธรรมนูญแห่งเครือจักรภพแห่งสหประชาชาติร่วมกับมาเลเซียตะวันออก (ซาบาห์และซาราวัก) เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2506 ซึ่งนำไปสู่การก่อตั้งสหพันธรัฐมาเลเซีย ภาษามลายูถูกใช้เป็นภาษากลาง ในขณะที่ซาบาห์และซาราวักยังคงใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก มาเลเซียได้พัฒนาให้เป็นหนึ่งในประเทศหลังอาณานิคมสมัยใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กระทั่งระดับโลก และยังเป็นประเทศแรกที่ประกาศใช้สัญชาติมลายูและนับถือศาสนาอิสลาม อย่างไรก็ตามระบบการเมืองและเศรษฐกิจของตะวันตกยังคงครอบงำและหล่อหลอมมาเลเซียตั้งแต่เริ่มต้นการล่าอาณานิคม (Rhouse, 2013)

การปรากฏตัวของอังกฤษในโลกมลายูในศตวรรษที่ 19 พบว่าการปกครองในตอนต้นของการล่าอาณานิคมของอังกฤษ (López C, 2001) จัดให้มีโครงสร้างเชิงทฤษฎีความเหมือนและแตกต่างของการผนวกทั้งสองของอารยธรรม ทั้งนี้การเข้ามาของอังกฤษในโลกมลายูได้กำหนดรากฐานและทฤษฎีใช้ในวงกว้าง Wiryomartono (2013) ที่ได้ศึกษาปรากฏการณ์ในโลกมลายูและได้ตีความว่ามาเลเซียเป็นที่อยู่อาศัยที่มีความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมและต้นกำเนิด ประวัติศาสตร์ของสังคม ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างประเทศ ทั้งแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจากวัฒนธรรมที่หลากหลาย

วัฒนธรรมการแต่งกายที่พบว่าเป็นที่ยอมรับมากที่สุดและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วคือ บาจูกูรง (Baju Kurung) ด้วยอุตสาหกรรมทอผ้าที่มีความหลากหลาย เพราะเสื้อผ้ามีหน้าที่หลักในการกำหนดสถานะ เอกลักษณ์ หรือตำแหน่งชนชั้นทางสังคม ความสอดคล้องการนำแฟชั่นยังคงทำหน้าที่เป็นวาทกรรมกำหนดบรรทัดฐานในสังคมนั้น ๆ (Hamilton, 2011) ในประเทศมาเลเซียรูปแบบของเสื้อผ้าไม่เพียงแต่เป็นเครื่องแต่งกายในวัฒนธรรมมลายูเท่านั้น แต่ในปัจจุบันแฟชั่นชุดมลายูได้กลายเป็นหนึ่งในฟันเฟืองทางเศรษฐกิจที่สำคัญของการเติบโตของอุตสาหกรรมในมาเลเซีย อิทธิพลจากต่างประเทศได้ปรับนำมาใช้จากเสื้อผ้าที่เรียบง่ายกลายเป็นชุดที่หลากหลายสีสัน

อิทธิพลด้านประสิทธิภาพของสื่อมวลชนด้านการกระตุ้นจูงใจให้เกิดการตัดสินใจส่งผลต่อการเลือกเสื้อผ้าของคนในมาเลเซีย โดยเฉพาะการแต่งชุดกูรงของกุลสตรีมีความงดงามโดดเด่นยังสอดคล้องกับศาสนาและความเชื่อของคนในประเทศ เห็นได้จากผู้ที่มีหน้ามีตาในสังคม นักแสดง นักร้อง สวมใส่ชุดดังกล่าวปรากฏตามสื่อต่าง ๆ ทำให้เกิดการกระตุ้นผู้บริโภคทางอ้อม เกิดความต้องการครอบครองเสื้อผ้าแฟชั่นเหล่านั้นมาสวมใส่ในชีวิตประจำวันหรือในโอกาสสำคัญ องค์ประกอบที่เป็นจุดเด่นของชุดมลายูคือปกปิดเอารัต (ส่วนต้องห้ามตามหลักศาสนาอิสลาม) ไม่ใส่รัดรูปหรือแน่นเกินไป แก่นสารที่แท้จริงชุดมลายูจะสะท้อนคุณค่าตามแบบฉบับอิสลาม (Effendy, 2002) อีกทั้งไม่แสดงสัดส่วนให้เห็น แม้กระทั่งใช้ผ้าบางจนเห็นสีผิวหนังเว้นแต่มีผ้าลินินซับไว้ข้างใน ชุดเสื้อผ้าของผู้ชายและผู้หญิงมีรูปแบบต่างกันอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามชุดมลายูที่ผลิตออกมาไม่ว่าจะหลวมหรือรัดรูป ชุดพิธีการหรือลำลอง ล้วนถักทอด้วยลวดลายสีสัน และสไตล์ปรับให้เข้ากับเอกลักษณ์และรสนิยมของคนมลายูอย่างเสมอ

ในขณะเดียวกันลักษณะจำเพาะของรูปแบบจะเป็นองค์ประกอบหลักของการสร้างสรรค์และพัฒนา โดยแนวทางที่สำคัญของการสร้างความแตกต่างคือการสร้างอัตลักษณ์ขึ้นมา (Khotradha, 2018) ส่วนคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมมลายูเป็นการพรรณนาถึงโลกกว้างที่ไม่ได้แสดงออกโดยตรง แต่เปรียบเปรยผ่านวรรณคดีมลายู เช่น กวีนิพนธ์ประเภทกูรินดัมและปันตุน (Aziz, 1995) ดังนั้น การเข้าใจพฤติกรรมของสังคมมนุษย์ในอดีตจึงทำให้เกิดการตระหนักรู้และความอ่อนไหวต่อสังคมมนุษย์ เพราะฉะนั้นจุดประสงค์ของการศึกษาในอดีตคือ เพื่อให้สังคมในยุคปัจจุบันได้ตระหนักพยายามเข้าใจ และนำแบบอย่างของความงามให้เป็นต้นแบบของสังคม

สรุปผล

การศึกษาในบทความชิ้นนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลในเชิงลึกจะเห็นได้ว่าเอกลักษณ์การแต่งชุดมลายูในมาเลเซียมีแนวโน้มสัมพันธ์ทางโครงสร้างและลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงภาพความสัมพันธ์กับอิทธิพลค่านิยมทางวัฒนธรรมต่อการเปลี่ยนแปลงแฟชั่นด้วยปัจจัยรอบด้าน เช่น ระหว่างการแต่งกายชุดมลายูกับพลวัตรทางสังคมและวัฒนธรรม รูปแบบเครื่องแต่งกายของคนมลายูทั่วไปเป็นไปในรูปแบบทันสมัยมากขึ้น ผลจากการศึกษาเห็นอีกว่ามาเลเซียเป็นประเทศพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลัก 3 กลุ่ม คือ มลายู จีน และอินเดีย แต่ละกลุ่มมีอัตลักษณ์ที่สะท้อนผ่านภาษา การแต่งกาย และวิถีชีวิต มาเลเซียได้รับเอกราชจากอังกฤษในปี พ.ศ. 2500 และก่อตั้งสหพันธรัฐมาเลเซียในปี พ.ศ. 2506 วัฒนธรรมการแต่งกายที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุดในกลุ่มสุภาพสตรีนั่นคือ บาจูกูรง และบาจูเกอบายา ซึ่งสะท้อนสถานะทางสังคมและอัตลักษณ์ออกมาที่เด่นชัด ชุดมลายูในปัจจุบันไม่เพียงเป็นเครื่องแต่งกายทางวัฒนธรรม แต่ยังเป็นส่วนสำคัญของอุตสาหกรรมแฟชั่นในมาเลเซีย ลักษณะเด่นของชุดมลายูคือการปกปิดตามหลักศาสนาอิสลาม ไม่รัดรูป และสะท้อนคุณค่าตามแบบฉบับอิสลาม แม้จะมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามยุคสมัย แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์และรสนิยมของคนมลายูไว้ การศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมลายูช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของสังคมในอดีต และสามารถนำมาเป็นแบบอย่างสำหรับสังคมปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมการแต่งกายชุดประจำชาติในมาเลเซียเป็นตัวแปรอย่างหนึ่งที่ทำให้ทุกภาคส่วนหันมาร่วมมือกันจริงจัง เพราะไม่เพียงแต่เป็นการสืบสานวัฒนธรรม แต่ในทางกลับกันก็เป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน จะช่วยสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งในการสืบสานวัฒนธรรมการแต่งกายให้คงอยู่อย่างยั่งยืน นอกจากนั้นการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายจะช่วยปลูกฝังความเข้าใจกระทั่งความภาคภูมิใจที่มีให้แก่คนรุ่นใหม่ สิ่งที่สำคัญอีกประการคือควรคำนึงถึงรากฐานวิถีชีวิตดั้งเดิมของความเป็นมลายู ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของคนในประเทศ การผสมผสานระหว่างการอนุรักษ์วัฒนธรรมพร้อม ๆ กับการพัฒนาวัฒนธรรมจะช่วยให้เกิดสัญลักษณ์ของความสมดุลของการใช้ชีวิตร่วมสมัย จะทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจอย่างสร้างสรรค์ขึ้นมา ทั้งนี้เมื่อมองในประเทศไทยที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านจะเห็นได้ว่าแฟชั่นการแต่งกายชุดมลายูได้รับความนิยมอย่างมากในจังหวัดชายแดนใต้ จึงถือเป็นการสร้างโอกาสการคาดการณ์เชิงตลาดถึงแนวโน้มการแต่งกายจำเป็นต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ องค์ความรู้นี้แสดงให้เห็นความสำคัญในประเด็นเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของชนมลายูเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

References

Ali, K. K. (2022). A Discourse on the Malay Cultural Identity within the Malaysian Society. *Kajian Malaysia*, 40(1), 83–107.

Aziz, A. (1995). Malay Clothing Art in Peninsular Malaysia. In Hussein, I., Deraman, A. A., Al-Ahmadi, A. R. (Eds.), **Malay Civilization: V.5.** Dewan Bahasa dan Pustaka.

Carousell. (n.d.). **Tailor Baju Melayu & Baju Kurung.** https://www.carousell.com.my/p/sedondon–bak–tailor–baju–melayu–baju–kurung–1227553304/

Creswell, J. W. (2009). **Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches.** Sage Publications.

Effendy, T. (2002). **Basic Values of Islamic Malay Identity, Malay Civilization.** https://www.malaycivilization.com.my/items/show/101313

Fuengfusakul, A. (2003). **Identity: A Review of Theories and Conceptual Frameworks.** National Research Council of the National Academies Sociology Program.

Gaspersz, S. (2018). **Entering Malay. Civic–Culture: Journal of Educational Science, Citizenship, and Socio–Culture.** https://www.researchgate.net/publication/328281009_Masuk_Melayu

Hamilton, A. (2011). The Aesthetics of Design. In Wolffendale, J. & Kennett, J. (Eds.), **Fashion Philosophy for Everyone.** Blackwell.

Hasamoh, A. (2009). Muslims Identity in Rueso Community: Southernmost Provinces of Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University*, 5(2), 203–230.

Hassan, H., Zaman, B. A. & Santosa, I. (2013). **Identity and Values of Malaysian Muslims among Women and Their Metaphor in Fashion.** Official Conference Proceedings of the Asian Conference on Arts & Humanities.

Hsieh, H. F. & Shannon, S. E. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277–1288.

Kaiser, S. B. (1990). **The Social Psychology of Clothing: Symbolic Appearances in Context.** MacMillan.

Khotradha, D. (2018). The Creation and Development of Muslim Women Ready–to–Wear for the Ban–Ra–No Muslim Community Enterprise, Ban–Nang–Sata District, Yala. *Veridian E–Journal, Silpakorn University*, 11(3), 3007–3023.

La Caze, M. (2011). A Taste for Fashion. In Wolffendale, J. & Kennett, J. (Ed.), **Fashion Philosophy for Everyone.** Blackwell.

Likhitthammarot, P. & Samathi, A. (2021). Malaysia's Bumiputera Policy and the Rights of Siamese People in Kedah and Kelanta. *Songklanakarin Journal of Management Sciences*, 38(2), 30–51.

López C., C. (2001). The British Presence in the Malay World: A Meeting of Civilizational Traditions. *SARI*, 19(2001), 3–33.

Norazit, S. (2001). **Malay Customs: Continuity and Change.** University of Malaya Press.

Ponglawhapun, A. (2020). Fashion Trend Forecast and Fashion Design in the 21st Century. *The Fine & Applied Arts Journal*, 13(1), 131–144.

Promsaka, N. (2018). **Conflict Management and Peace Process in ASEAN.** O.S. Printing House.

Rahmah, B. & Hamidon, N. A. (2008). Content Design for E–learning in Malaysia: Visual & Performing Arts. *Jurnal Pengajian Melayu (JOMAS)*, 19(1), 167–186.

Rhouse, S. M. (2013). **Values and Identities of Women Entrepreneurs: A Study of Muslim Women of Malay Ethnicity in Malaysia.** University of Waikato.

Saihu, P. (1995). **Mechanisms of Society.** Chulalongkorn University.

Tomlinson, J. (2013). **Globalization and Culture.** John Wiley & Sons.

Venkatesh, A., Joy, A., Sherry Jr., J. F. & Deschenes, J. (2010). The Aesthetics of Luxury Fashion, Body and Identify Formation. *Journal of Consumer Psychology*, 20(4), 459–470.

Wiryomartono, B. (2013). Urbanism, Place and Culture in the Malay World: the Politics of Domain from Pre–Colonial to Post–Colonial Era. *City, Culture and Society Journal*, 4(4), 217–227.

Wolffendale, J. & Kennett, J. (2011). **Fashion Philosophy for Everyone.** Blackwell.